

ن - ایالات متحدہ 160 - 160

19 - 17.

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 160.

Date of filing: 30 JAN 1984.

** AWARD - Type of Award INTERIM MEASURES.
- Date of Award 31 oct 1984.
_____ pages in English 6 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

پرونده شماره ۱۶۰

شعبه یک

قرا موقت شماره: ۱-۱۶۰-۳۰-ام.تی. آی .

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعاری ایران- ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	۱۳۶۲ / ۱۱ / ۱۰
	30 JAN 1984
No.	160 - 170

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

160 - 160
170 - 170

آر.سی.ا. گلوبکام کامیونیکیشنز اینکورپوریتد،
(آر.سی.ا. گلوبکام اینکورپوریتد)،
آر.سی.ا. گلوبال کامیونیکیشنز دیسک، اینکورپوریتد،
(آر.سی.ا. گلوبکام دیسک)
آر.سی.ا. گلوبکام سیستمز، اینکورپوریتد،
خواهانها،

- و -

جمهوری اسلامی ایران ،
شرکت مخابرات ایران ،
ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران ،
بانک ملی ایران ، بانک مرکزی ،
بانک تجارت خارجی ایران ،
خوانندگان .

قرا موقت

خواهانها در تاریخ ۱۷ دسامبر ۱۹۸۱ (۲۶ آذرماه ۱۳۶۰) دادخواستی در پیرونده حاضر در دیوان به ثبت رسانیدند. یکی از ادعاهای مطروحه ایشان، ناشی از قرارداد مورخ ۱۶ آوریل ۱۹۷۴ (۲۷ فروردین ماه ۱۳۵۳)، منعقد بین آر.سی.ا. گلوبکام دیسک و اداره طرحهای مخابراتی نظامی ستاد بزرگ ارتش تاران وقت یا دفتر ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران فعلی ("قرارداد طرحهای مخابراتی") بود که ضمن آن اداره طرحهای مخابراتی نظامی موافقت کرده بود بعضی وسایل مخابراتی جهت خدمات تلگراف خودکار در ایران، و تاسیسات و خدمات مربوطه، را خریداری نماید. آر.سی.ا. گلوبکام دیسک و آر.سی.ا. گلوبکام سیستمز در دادخواست خود از جمله خساراتی مطالبه نمودند که حسب ادعا از نقض قرارداد طرحهای مخابراتی توسط اداره طرحهای مخابراتی و نیز ابطال بعضی ضمانت نامه ها و اعتبارنامه های پشتوانه ای صادره ناشی شده است. آر.سی.ا. گلوبکام دیسک در دادخواست خود ادعا می کند که در دسامبر ۱۹۷۸ طبق شرط قرارداد طرحهای مخابراتی که اجازه فسخ قرارداد را در صورت فورس ما ژور می داده به فورس ما ژور استناد کرده و قرارداد را در مارس ۱۹۷۹ لغو نموده است.

دولت جمهوری اسلامی ایران و ستاد مشترک ارتش در ۲۹ دسامبر ۱۹۸۲ (۸ دیماه ۱۳۶۱) و ۱۲ ژانویه ۱۹۸۳ (۲۲ دیماه ۱۳۶۱) به ترتیب، لوائح دفاعیه خود را به ثبت رسانیدند. ستاد مشترک ارتش قبول ندارد که آر.سی.ا. گلوبکام دیسک حق لغو قرارداد طرحهای مخابراتی را بدلیل فورس ما ژور داشته است و اظهار می کند که آر.سی.ا. گلوبکام دیسک قرارداد را بدلیل قصور در انجام کلیه تعهدات قراردادی خود نقض نموده است.

آر.سی.ا. گلوبکام طبق صریح قرارداد طرحهای مخابراتی، ملزم بود یک بیمه نامه تمام خطر شامل زیان و خسارت وارده به بعضی اموال در رابطه با فعالیت های آر.سی.ا. گلوبکام دیسک به موجب قرارداد، را تهیه نماید. آر.سی.ا. گلوبکام دیسک بموجب بیمه نامه شماره ۱۱۱۴۸/۵۳ چنین بیمه ای را از طریق شرکت بیمه ایران ("بیمه ایران") تحصیل نمود. آر.سی.ا. گلوبکام دیسک اظهار می دارد

که بیمه‌ایران در ژوئن ۱۹۷۹ توسط دولت ایران ملی شد.

بیمه‌ایران در ۷ ژوئیه ۱۹۸۲ (۱۶ تیرماه ۱۳۶۲) در دادگاه عمومی تهران ادعایی علیه "آر.سی.ا. گلوبال کامیونیکیشنز" بمبلغ ۱۰،۲۹۴،۶۲۷ ریال بابت حق بیمه‌های موضوع بیمه نامه شماره ۱۱۱۴۸/۵۳ و دو الحاقیه آن، طرح نمود.

متعاقب ثبت این ادعا در دادگاه عمومی تهران، خواهانها از دفتر حفاظت منافع ایران در سفارت الجزایر درخواست کردند که دی.سی.ا. دو اطلاعیه دریافت نمودند مبنی بر اینکه دادگاه تهران در پرونده مطروحه احضاریه صادر کرده است. طی اطلاعیه اول از آر.سی.ا. گلوبال کام دیسک خواسته شده بود در روز ۱۷ ژانویه ۱۹۸۳ (۲۷ دیماه ۱۳۶۲) جهت پاسخ به شکایت بیمه‌ایران در دادگاه حاضر شود. بعداً "در مارس ۱۹۸۳ اطلاعیه جدیدی دریافت شد که ضمن آن از آر.سی.ا. گلوبال کام، اینکوریپتوریتد خواسته شده بود در تاریخ ۸ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۸ خردادماه ۱۳۶۲) در دادگاه حاضر شود.

خواهانهای پرونده ۱۶۰ در تاریخ ۶ مه ۱۹۸۳ (۱۶ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) درخواستی در دیوان به ثبت رسانده و طی آن تقاضا نمودند که دیوان مقرر در دولت ایران جریان دادرسی علیه آر.سی.ا. گلوبال کام اینکوریپتوریتد و آر.سی.ا. گلوبال کام دیسک در پرونده مطروحه در دادگاه عمومی تهران را تا رسیدگی به پرونده ۱۶۰ در دیوان داوری متوقف نماید. خواهانها در این تقاضا استدلال می‌کنند که چون کلیه موضوعات مربوط به قرارداد طرحهای مخابراتی قبلاً "در دیوان داوری مطرح شده است دولت ایران مجاز نیست قسمتی از آن موضوعات را بطور همزمان در دادگاه عمومی تهران تعقیب نماید.

دیوان در دستور مورخ ۱۲ مه ۱۹۸۳ (۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۶۲) از خوانندگان خواست تا تاریخ ۲۳ مه ۱۹۸۳ (۲ خردادماه ۱۳۶۲) به تقاضای خواهان ویلاخص در مورد این سؤال که آیا دعوی مطروحه در دادگاه عمومی تهران متضمن مسئله‌ای است که احیاناً "منجر به تصمیماتی مسغایر یا تصمیمات دیوان شود یا خیر، پاسخ دهند.

دیوان متعاقب تقاضای تمدید مهلتی که نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران در

۲۳ مه ۱۹۸۳ (۲ خرداد ماه ۱۳۶۲) تسلیم نموده بود در دستور مورخ ۲ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۲ خرداد ماه ۱۳۶۲) خود مهلت ثبت پاسخ مذکور را تا اول اوت ۱۹۸۳ (۱۰ مرداد ۱۳۶۲) تمدید نمود. نظریه اظهارات خواهانها مبنی بر اینکه به آر.سی.ا. گلوبکام اینکوریپوریتد دستور داده شده بود در تاریخ ۸ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۸ خرداد ۱۳۶۲) در دادگاه عمومی تهران حاضر شود دیوان ضمن آن دستور مقتضی دانست که بلافاصله از دولت ایران بخواهد که در مورد توقف جریان دادرسی در دادگاه عمومی تهران تا موقعی که دیوان در مورد تقاضای خواهانها و براساس نظرات طرفین تصمیمی صادر نکرده، اقدام نماید.

بر اساس این دلایل دیوان از دولت جمهوری اسلامی ایران تقاضا کرد کلیه اقدامات مقتضی را جهت حصول اطمینان از اینکه جریان دادرسی در دادگاه عمومی تهران تا ۱۵ اوت ۱۹۸۳ (۲۴ مرداد ماه ۱۳۶۲) متوقف شود، معمول دارد.

نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران در تاریخ اول اوت ۱۹۸۳ (۱۰ مرداد ماه ۱۳۶۲) پاسخ دستورهای دیوان را تسلیم نمود. دولت ایران در این پاسخ استدلال می کند که آئین دادرسی مدنی ایران توقف دادرسی را در مورد پرونده در جریان رسیدگی اجازه نمی دهد و دادگاه عمومی تهران در تاریخ ۸ ژوئن ۱۹۸۳ (۱۸ خرداد ۱۳۶۲) رای صادر و آر.سی.ا. گلوبکام را ملزم به پرداخت مبلغ ۱۲۰،۴۰۵ دلار آمریکا به بیمه ایران نموده است. طبق رونوشت رای دادگاه عمومی تهران که ضمیمه این پاسخ می باشد این مبلغ ظاهراً "بابت حق بیمه هائی است که به بیمه ایران طبق شروط بیمه نامه شماره ۱۱۱۴۸/۵۳ فوق الذکر و الحاقیه های آن، تعلق می گرفته است. دولت ایران همچنین در پاسخ خود استدلال می کند که گرچه اختلاف موضوع پرونده شماره ۱۶۰ مطروحه در دیوان و قرارداد بیمه مورد بحث که در دادگاه تهران مطرح است ناشی از قرارداد طرحهای مخابراتی است، با اینحال ارتباطی بین دو اختلاف که احتمالاً منتهی به اخذ تصمیمات مغایر با تصمیمات دیوان و دادگاه عمومی تهران شود، وجود ندارد.

خواهانها در درخواست جدیدی که در تاریخ ۲۶ اوت ۱۹۸۳ (۴ شهریور ماه ۱۳۶۲)

در دیوان به شبت رسانیدند از دیوان تقاضا کردند که به دولت ایران دستور دهد اقدامات لازم را جهت الغاء رای صادره توسط دادگاه عمومی تهران معمول داشته و تا اخذ تصمیم بوسیله دیوان ، ادامه دادرسی در آن دادگاه را متوقف سازد . خواهان ها استدلال می کنند که امتناع دولت ایران از توقف جریان دادرسی در تهران بمنزله بی اعتنائی تحقیر آمیزی به دستور دیوان و نقض تعهداتی است که ایران جهت حل و فصل اختلافات موجود طبق بیانیه حل و فصل دعاوی پذیرفته است . خواهانها معتقدند که حکم صادره از دادگاه تهران ممکن است با تصمیمات آتی دیوان مباحثه داشته باشد و از این نظراظهار می کنند که اگر دیوان نظر دهد که خواهانها قرارداد دطرجهای مخابراتی را بعلت فورس ما ژور به طور صحیح فسخ نموده اند ، ممکن است ، برخلاف نظر دادگاه عمومی تهران ، به این نتیجه نیز برسند که بنا بر این خواهانها از تعهدات تبعی ناشی از اجرای قرارداد مانند حفظ بیمه تمام خطر میری بوده اند .

از قرار موقت دیوان در پرونده ای - سیستمز اینکورپوریتد و دولت جمهوری اسلامی ایران و دیگران ، پرونده شماره ۳۸۸ قرار موقت شماره ۳۸۸-۱۳ دیوان عمومی این نتیجه بدست می آید که دیوان اختیار ذاتی صدور دستورهای را برای حفظ حقوق طرفین و حصول اطمینان از اعمال کامل صلاحیت و اقتدار خود ، دارا است . برای حصول به این هدف دیوان این اختیار را دارد که به صلاح دید خود به یکی از طرفها دستور توقف جریان رسیدگی یک دادگاه داخلی را در صورتیکه احتمال برود آن رسیدگی منتهی به اتخاذ تصمیمی مغایر با تصمیمات صادره در جریان رسیدگی مطروح در دیوان شود صادر نماید .

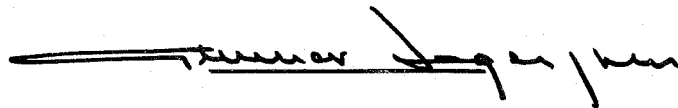
اما در پرونده حاضر ، جریان رسیدگی دادگاه داخلی مربوط به اختلافی است که ناشی از قرارداد جداگانه ای می باشد و مربوط به طرفی است که در پرونده مطروح در دیوان طرف دعوی نیست . روابط متقابلی که حسب ادعا بین دو پرونده وجود دارد کلا "روشن نیست . بنا بر این کلا "جدا از مسائلی که آیا دیوان اختیار

دارد از دولت ایران تقاضای لغو حکم صادره از دادگاه تهران را بنماید و آید دستور توقف جریان رسیدگی ای که ظاهراً "مختومه است دارای اثری خواهد بود، دیوان اظهار نظری نماید و دلائل را برای اجابت درخواست حاضر کافی نمی بیند.

بنابراین دلائل،

دیوان درخواست خواهانها مبنی بر صدور دستور به دولت ایران دائر بر لغو حکم صادره از دادگاه عمومی تهران و توقف جریان دادرسی در آن دادگاه، را رد می کند.

لا اله، به تاریخ ۳۱ اکتبر ۱۹۸۳ برابر با ۹ آبان ۱۳۶۲

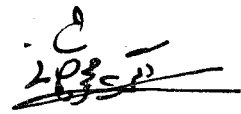
گونا رلاگرن

رئیس شعبه یک

هوارد ام. هولتزن

نظر مخالف

محمود م. کاشانی

نظر موافق بدلائل مندرجه

در نظر پیوست به قرا شماره ۱-۱۶۰-۲۹-م. تی. آی